

Dikt som siteres i forestillingen (i rekkefølge):

Den utvalgte transporten (Kongen farer forbi Tangen, 1956)

Innseiling (Den gamle pionér, 1939)

Fattigfolk kan ikke stille seg (Lørdagskveld, 1933)

Gnierstev (Lørdagskveld, 1933)

Jeg vil hem att (Jeg vil hem att, 1935)

Hvor kom vi fra? (Hvor kom vi fra, 1933)

Nå visner de røde geranier (Den gamle pionér, 1937)

Den fri tanke (Annendagsfesten, 1938)

Grininatten (Jesabels latter, 1973)

Moren (Kongen farer forbi Tangen, 1956)

Rettsstaten (Kongen farer forbi Tangen, 1956)

Mennesket (Jeg foretrekker lyset, 1962)

Forestillingen har lånt sin tittel fra diktet

Jeg foretrekker lyset:

Jeg foretrekker lyset,
da ser en faren stor,
men øyner håp i "ENHET"
og tror på hjertets renhet
som vil ett - - -

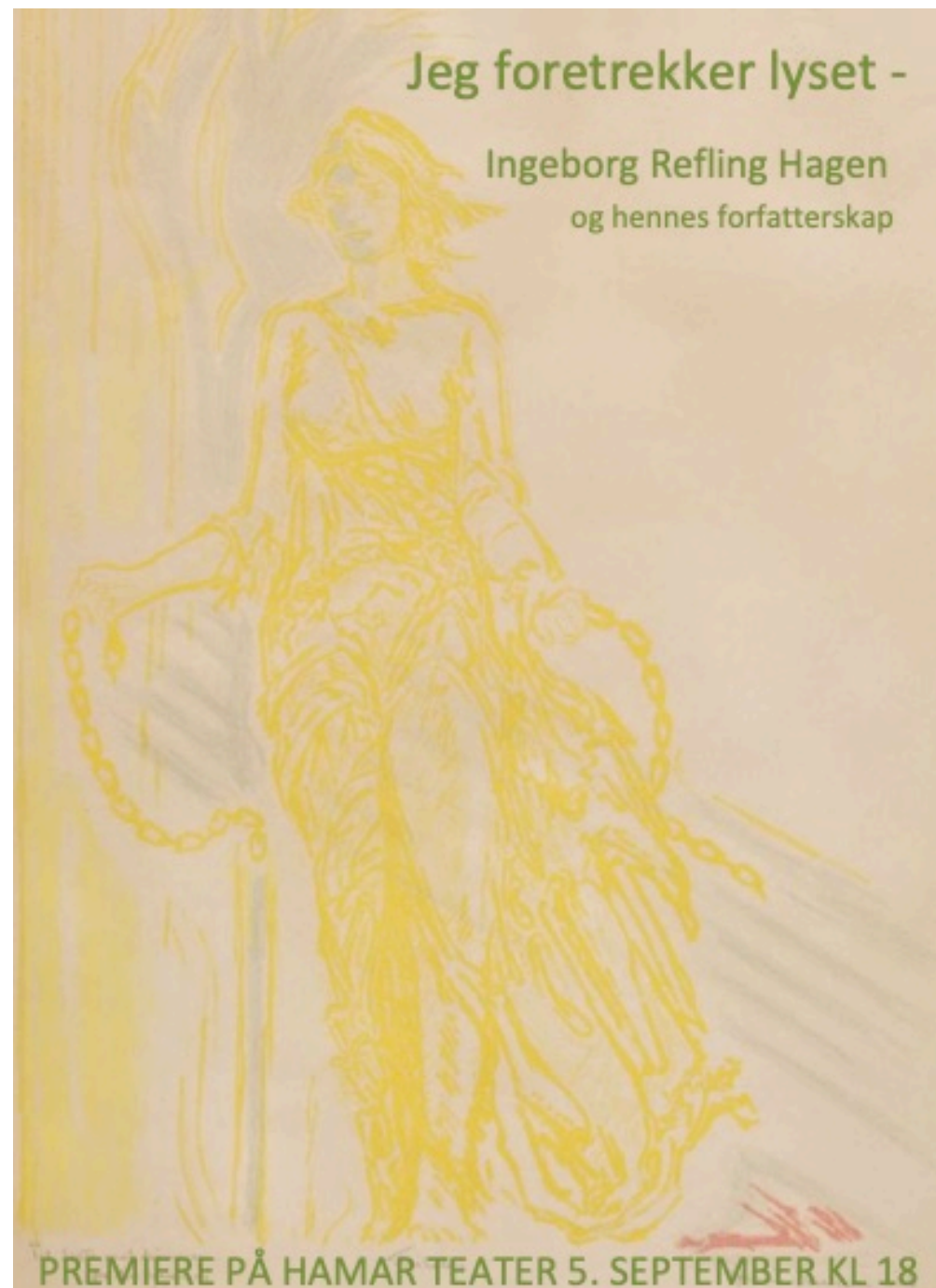
LIV PÅ JORD.

På forsiden: "Friheten" av Henrik Sørensen

Henrik Sørensen brukte Ingeborg Refling Hagen som inspirasjon og modell til bildet

"Friheten" fra 1947. Den samme skikkelsen ses på det store fondbildet "Arbeid.

Administrasjon. Fest" i Oslo rådhus. Sørensen skildrer der Norge og Oslo i mellomkrigstiden og under den tyske okkupasjonen. Ingeborg Refling Hagens skikkelse står som et symbol på motstand og seier over nazismens destruktive krefter.

Jeg foretrekker lyset er en forestilling om Ingeborg Refling Hagens dikning, liv og arbeid, og bygger på tekster fra hennes forfatterskap, selvbiografi, dagboksnotater og brev. Særlig har vi vært opptatt av hennes kamp mot fascismen og nazismen, og vi knytter hennes engasjement for menneskeverdet opp mot dagens politiske og økonomiske virkelighet.

Ingeborg Refling Hagen (1895-1989) kom fra fattige forhold på hedemarken, hun var i mellomkrigstiden en av våre mest kjente forfattere, og den andre kvinnen, etter Sigrid Unset, til å motta statens kunstnerstipend. Hun skildret klassesamfunnet på landsbygda, sosial urettferdighet, arbeidernes kår, og advarte mot fascismens fremvekst. Da krigen kom til Norge, gikk hun aktivt inn i motstandskampen, blant annet som redaktør for den illegale avisen *Jøssingposten*. Hun ble tatt og sendt til Grini, torturert - og svedde i lang tid mellom liv og død. På en mirakuløs møte unngikk hun å bli sendt til Tyskland som Nacht und Nebel-fange.

Etter krigen var Ingeborg Refling Hagen opptatt av å vinne freden, hun mente bare kultur og opplysning kunne hindre ny fremvekst av fascisme og krig. Ved siden av sitt forfatterskap, startet hun et studiesenter. Kunnskap er viktigste middel mot fascismen, kunne hun si. Hun ville gjøre oppmerksom på hvilke kunnskaper vi trenger for å ta de riktige valgene når det gjelder.

Jeg foretrekker lyset - *Ingeborg Refling Hagen og hennes forfatterskap*

Manus: Svein Gundersen, Marie Hafnor, Svend Erichsen,
Regi: Svein Gundersen
Lydbilde: Marie Hafnor, Svend Erichsen
Kostymer: Marie Hafnor, Jeanette Hafnor, Svend Erichsen
Scenografi: Svein Gundersen
Produsent: Turnéorganisasjonen i samarbeid med Hafnor/Erichsen og Kulturproduksjoner

På scenen: Marie Hafnor, Svend Erichsen

Marie Hafnor er skuespiller, utdannet fra Nord Universitet (tidl. HiNT) 2013-16. Hun jobber hovedsakelig innen det frie kunstfeltet, med teater og film, og driver teaterkompaniet SMÆSH! og Hafnor/Erichsen. Hun har produsert og turnert i flere teateroppsetninger for ungdom og barn i DKS. Ved siden av *Jeg foretekker lyset* arbeider hun med forestillingen *Never AFK* med Hafnor/Erichsen. Den får premiere i februar 2021.

Svend Erichsen er utdannet fra Teaterhøgskolen i Nord-Trøndelag 2012-15. Han har trent og arbeidet med internasjonale kompanier som Institutet för Scenkonst i Sverige, The Working Party i Berlin og Stowarzyszenie Sztuka Nowa i Slubice og Warszawa. Han har tidligere turnert i DKS, spilt i forestillinger for bl.a. Grenland Friteater, Røde Emma prod., The Great Pretenders, Domkirkeodden museum. Svend jobber også i kryssningen kultur, kreativitet og pedagogikk.